

denes Stilling her i Thinget, at dette saaledes foreløbigt skal afgjøres af et Udvalg af Collegaer. Jeg skal forøvrigt bemærke, at det ganske vist vil bidrage til Forretningernes Fremme. Det er netop Niemedet med disse Indstillinger, at Thinget snart maa kunne komme til at arbejde i Realiteten, og blive fritaget for al den Tid, der i Sessjonens Begyndelse medgaaer til Formaliteter, og det vilde altsaa være ønskeligt, at saadanne private Forslag kunne komme frem i berimelig Tid, da det er af Bigtighed, at man snarest muligt kommer til at behandle dem i Realiteten. Ved § 12 har Udvalget foreslaaet den Forandring, at den indledende Behandling aldeles skulde bortfalde. Grundloven foreskriver 3 Behandlinger i hvert Thing — det er altsaa 6; — og, hvis da Forslagene ikke blive vedtagne, da en heel Række af Møglingsforhandlinger. Dertil kommer, at der gaaer, om jeg saa maa sige, en Forhandling forud, nemlig den Anmeldelse, der maa skee i Thinget, og den Tidsfrist, hvori ethvert Forslag enten fra Regjeringen eller fra det andet Thing eller fra et af Thingets Medlemmer maa henligge, og hvori Thinget har Tid til at gjøre sig bekendt med samme. Vi troe altsaa ikke, at den indledende Behandling er paa nogen Maade nødvendig. Forsaavidt angaaer Spørgsmaalet om Sagens Fremme, da er dette paa en Maade jo faktisk givet med Hensyn til Regjeringsforslag og med Hensyn til Forslag fra det andet Thing, om det end staaer udtrykkeligt i Regulativet, at ogsaa, med Hensyn til disse, Spørgsmaalet om Fremme først skal afgjøres. Der bliver altsaa ikke Andet tilbage, end Spørgsmaalet om, hvorledes de skulde fremmes, og det vil, som det vil være Alle bekendt efter en aarelang Erfaring, ikke sige Andet, end at naar der i en Sag ikke nedsettes Udvalg, overgaaer den umiddelbart til 1ste Behandling. Dette Spørgsmaal har saaledes ikke Meget at sige, da man jo har fundet det hensigtsmæssigt, i Reglen at lade Sagen gaae til umiddelbar 1ste Behandling og først derefter nedsette et Udvalg. Men Hovedsagen er, at selv i de Tilfælde, hvor man mener, at der kunde være særegen Grund, hvorfor man ønskede, at Sagen skulde drøftes i et Udvalg, inden den kommer til Forhandling, kan man ved 1ste Behandlings Be-

gyndelse foreslaae Nedsettelsen af et Udvalg, saa at Forhandlingerne derved standses, og i disse Tilfælde, der dog altid vilde blive Undtagelser, begynder da første Behandling paany, naar Udvalgets Betænkning er færdig. Jeg troer altsaa, at man har i saa Henseende tilstrækkelige Midler til at iagttage Alt, hvad man vil, og man sparer ikke blot Behandlingen i og for sig, men ogsaa den hele Tidsfrist, der maa gaae imellem denne og 1ste Behandling. Hvad endelig Spørgsmaalet om Afvisning af et privat Lovforslag angaaer, da troer jeg, at Hovedgarantien maa søges deri, at ethvert Medlem, inden han benytter sin Ret til at indbringe Lovforslag, gjør sig Rede for, om han er istand til at opstille et Arbejde, der er stiftet til, ialtsald med en mindre væsentlig, ubetydelig Forandring, at gaae over til at blive en Deel af Landets Lovgivning, og det er et meget alvorligt Arbejde, langt alvorligere end det at skrive en, ellers ret god, Afhandling om samme Gjenstand. Det Spørgsmaal maa vistnok Enhver gjøre sig selv. Sagen kommer jo dernæst for i Thinget, der har at nægte Sagens Fremme, naar den befindes ikke at være af den Betskafenhed; og skulde der fremkomme Noget, der er saa aldeles umodent, at det ikke burde komme her til Forhandling, da staaer det jo Enhver frit for at faae et slikt Forslag afvist, og det skader altsaa aldeles ikke, at det kaldes første Behandling, da det kun bliver en kort Behandling, efterdi man ikke tør discutere videre om Spørgsmaalet.

Hvad Indstillingen til § 14 angaaer, skal jeg bemærke, at speciel Afstemning finder, som bekendt, Sted ved 2den Behandling og ligesaa vist som den er nødvendig og af den høieste Betydning i alle de Tilfælde, hvor der har fundet en alvorlig Meningskamp Sted, der støtter sig til bestemte Indbringingsforslag, ligesaa vist er det, at, hvor der ingen Discussion har fundet Sted, eller hvor der kun er faldet løse Bemærkninger, der ikke tilstodte at tilvebringe nogen Forandring i Lovforslagene, er en Afstemning pro et contra om hver enkelt Paragraph i maastee meget vidtløftige Arbejder en fuldkommen ønskesløs Formalitet. Det vil saaledes vistnok finde Alles Bisald, naar Afstemningen indskrænkes til de Tilfælde, hvor